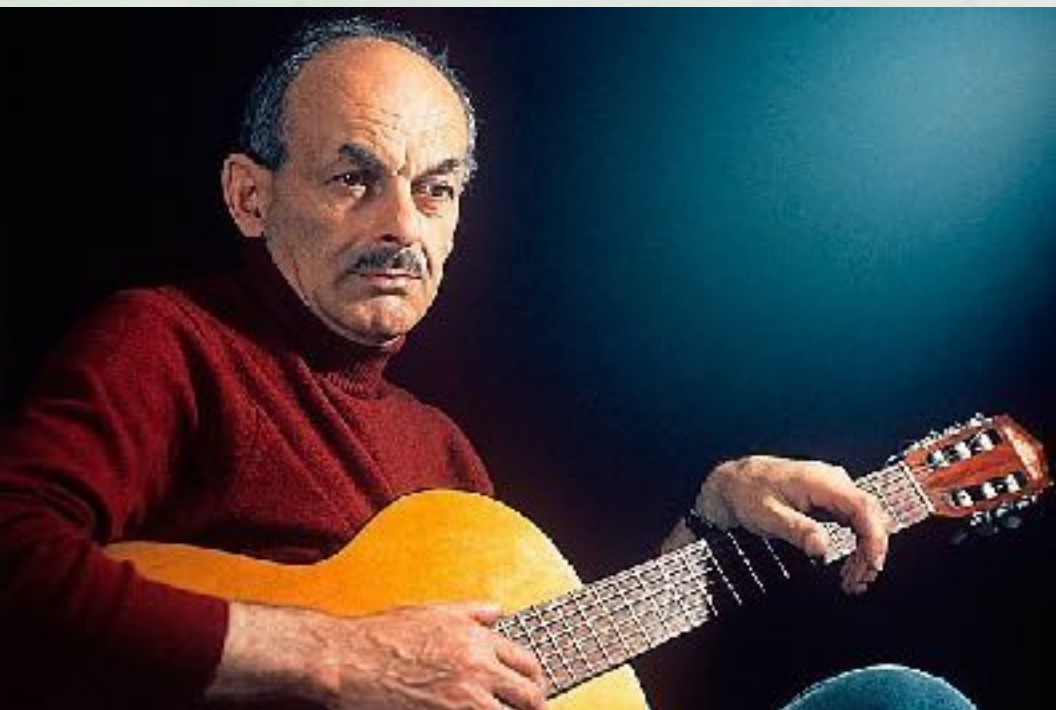

До побачення, хлопчики

Булат Окуджава

Ах, війна, що ж ти, підла, накоїла:
стали тихими наші двори,
підняли наші хлопчики голови –
і змужніли вони до пори,
на порозі прощалися похапцем –
і пішли, за солдатом солдат...
До побачення, хлопчики! Хлопчики,
повертайтеся швидше назад.
Не ховайтеся, будьте високими,
не шкодуйте ні куль, ні гранат
і себе не жалійте... І попри все
повертайтеся швидше назад.

Ох, війна, що ж ти, підла, накоїла:
не весілля – розлуки і дим!
І дівчатка ввсі платтячка білії
віддали своїм сестрам мали.
форма й чоботи... Де ж від них дітися?
два зелених на плечах крила...
Пліткарів ви, дівчатка, не бійтеся!
З них питаємо потім сповна.
Хай говорять, що віру розтрачено,
що йдете повійні наздогад...
До побачення, наші дівчатонька!
Повертайтеся швидше назад!

Переклад Олени Тимченко

оригінал (російською)

Ах, война, что ж ты сделала, подлая:
стали тихими наши дворы,
наши мальчики головы подняли -
повзрослели они до поры,
на пороге едва помаячили
и ушли, за солдатом - солдат...
До свидания, мальчики!
Мальчики,
постарайтесь вернуться назад.
Нет, не прячьтесь вы, будьте высокими,
не жалейте ни пуль, ни гранат
и себя не щадите,
и все-таки
постарайтесь вернуться назад.

Ах, война, что ж ты, подлая, сделала:
вместо свадеб - разлуки и дым,
наши девочки платица белые
раздарили сестренкам своим.
Сапоги - ну куда от них денешься?
Да зеленые крылья погон...
Вы наплюйте на сплетников, девочки.
Мы сведем с ними счеты потом.
Пусть болтают, что верить вам не во что,
что идете войной наугад...
До свидания, девочки!
Девочки,
постарайтесь вернуться назад.